

Budai Központi Kerületi Bíróság útján

Tárgy: Alkotmányjogi panasz

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/00631-0/2020
Érkezett:	2020 MÁRC 25.
Példány:	1
Melléklet:	1 db

Alulírott [REDACTED] alatti lakos az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § (a továbbiakban Abtv.) a) és b) pontjai alapján „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerint az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben, egyedi ügyben érintettként, alkotmányjogi panasszal fordulok az Alkotmánybírósághoz, mert az ügy érdemében hozott döntés

- a) az Alaptörvényben biztosított jogaimat sérti, és
- b) jogorvoslati lehetőség nincs számomra biztosítva, ezért

**alkotmányjogi panaszt
és
végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet**

terjesztek elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Kúria Pfv.I.21.831/2018/17.sz. ítélet** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően annak **megsemmisítését**.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

- a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

Az 1993 óta kizárólagos tulajdonomban lévő [REDACTED] atti ingatlanomat szüleim halála után szerettem volna birtokba venni. Egy a szüleimnek aláírt kötelezvény alapján, próbáltam testvéremnek, [REDACTED] lakhatást biztosítani az ingatlanban, aki édesapám ápolására költözött vissza az ingatlanba. Egy felszólítás formájában megfogalmazott levélben, kijelöltem a lakhatására szánt szobát és megírtam, hogy a költségeket, milyen formában kérem fizetni, valamint felszólítottam az édesapám nevében, általa, az ingatlanra felhalmozott adósságok rendezésére.

A testvérem többszöri felszólítás ellenére sem fizette ki tartozásait az ingatlanra, sőt azokat tovább növelte, nem foglalta el a számára kijelölt helyiséget, így nem engedte tulajdonomat birtokba venni. Továbbá engedélyem és hozzájárulásom nélkül egy idegent költöztetett az ingatlanba. Lakcímkártyájával a, szolgáltatót megtévesztve, megszerezte az egyetlen

feltöltőkártyát az elektromos mérőórához, valamint kárt okozott azzal, hogy a számlák nem fizetése következtében a gázszolgáltató felmondta az egyetemes gázszolgáltatási szerződést és a teljes tartozás (400. 000 Ft feletti összeg) megfizetését szabta feltételül a fogyasztásmérő átírásához.

A kialakult helyzet miatt harmadik felszólító levelemben, rendkívüli felmondási okokra hivatkozva, alperest felhívtam az ingatlan elhagyására. Mivel az ingatlan, [REDACTED] önszántából nem hagyta el, ezért jogi képviselőm útján a Budai Központi Kerületi Bíróságon ingatlan kiürítése iránt pert kezdeményeztem (2. sz. melléklet). A pert az első tárgyaláson elhalasztották, mert testvérem, korábban peres eljárást kezdeményezett velem szemben, a tulajdonomat képező ingatlan kapcsán, szerződés érvénytelenségének megállapítására. A **Budai Központi Kerületi Bíróság 10.P.I.23.135/2016/21. sz. ítéletében** (3. sz. melléklet) mindhárom kereseti kérelem tekintetében, megalapozatlanságra hivatkozva, testvérem keresetét jogerősen elutasította. Az ingatlan kiürítési per folytatásában a bíróság, tudomást szerzett arról, hogy idő közben, az alperes gondatlanságából fakadóan az ingatlanban, további súlyos anyagi károk keletkeztek. A **Budai Központi Kerületi Bíróság 10.P.I.22.648/2017/6 számon meghozta ítéletét** (4. sz. melléklet), melyben testvéremet kötelezték az ingatlan elhagyására.

Az ítélet ellen az alperes időben fellebbezett és fellebbezésének indoklására további haladékot kért és kapott. De fellebbezésének indoklásával, melyet már jogi képviselője útján adott be, a haladék ellenére **elkésztett**. Így a Törvényszék, **nem vehette figyelembe** a fellebbezésben megfogalmazott indokokat. A kérelmet, érdemben az elsőfokon előterjesztett ellenkérelem alapján bírálta el. Ítéletében a **Fővárosi Törvényszék** maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és jogi okfejtésével is, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta az **57.Pf.631.518./2018/7. számú jogerős ítéletével** (5. sz. melléklet).

Az alperes a jogerős ítélettel szemben, az elsőfokú bíróságra címezve, egy időben, Alkotmánybírósági panaszt adott be és **felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúrián Pfv.I.21.831/2018/1 számon** (6. sz. melléklet). Egyúttal kérte az Alkotmánybírósági döntésig a végrehajtás felfüggesztését, melyet meg is kapott. Alperes a Kúriához intézett, felülvizsgálati beadványában, megismételte a másodfokra beadottakat, annak ellenére, hogy a Törvényszék figyelmeztette, hogy olyan új tényelődások, amelyeket az alperes nem adott elő az elsőfokú eljárásban, az eljárás során már nem vehetők figyelembe. A párhuzamosan beadott alkotmánybírósági panaszt elutasították. Ezek után alperes a Kúriától, két alkalommal is, kérte a végrehajtás felfüggesztését. A **Kúria** mindkét esetben elutasította azt, így alperest és az általa engedély nélkül beköltöztetett személyt, rendőri segédlettel kiköltöztették. A **Kúria** pár hónapra rá meghozta **ítéletét Pfv.I.21.831/2018/17. számon** (1. sz. melléklet).

1.) Az Alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, 2019. október 9.-én kelt és jogerős Kúria ítéletét hivatalosan, jogi képviselőm útján, elektronikus kapcsolattartás keretében, **2020. január 07-én** vettem át. Ez alapján alkotmányjogi panaszom az Abtv. 30. § (1) és (4) bekezdései szerint **határidőben előterjesztett**.

2.) Kijelentem, hogy az alkotmányjogi panasz tárgyával kapcsolatban az Abtv. 31 (1)-(2) bekezdésében foglalt **kizárási okok nem állnak fenn**. Felülvizsgálati kérelmet illetve perújítást nem terjesztettem elő.

3.) Jogaim sérelme a **támadott ítélet jogerőre emelkedésével** következett be, és azok orvoslására, az ítélettel szemben egyéb jogorvoslati lehetőségem nem áll fenn.

4.) Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel kijelentem, hogy jelen alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítvánnyal összefüggésben **nevem nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá**.

5.) Személyes érintettségemet az igazolja, hogy felperes voltam a Kúria felülvizsgálati eljárásában, és az alapjául szolgáló, a Budai Központi Kerületi Bíróságon indított ingatlan kiürítési perben.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) A támadott ítélet az Alaptörvényben biztosított alábbi jogaimat sérti:

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

b) A Kúria ítélete több ponton alkotmány és törvényellenes

1.) A másodfokú eljárásban beterjesztett beadványban alperes egy teljesen új tényállást közölt az elsőfokú eljárásban beterjesztett bizonyítási indítványához képest, ráadásul ennek beadásával elkésett, ezért ezt a bíróság nem vette figyelembe.

A fellebbezési eljárás során a fél akkor változtathatja meg a tényállítását, ha olyan tényre hivatkozik, amely önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott tudomására vagy következett be, feltéve, hogy az elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezett volna. A fél a fellebbezési eljárás során akkor terjeszthet elő új bizonyítási indítványt, illetve bocsáthat rendelkezésre további bizonyítási eszközt, ha az a fellebbezési eljárásban megengedett megváltoztatott tényállítás bizonyítására, vagy a keresete, ellenkérelme alapjául korábban hivatkozott tény bizonyítására szolgál, feltéve, hogy az önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott tudomására vagy keletkezett.

A Kúriára beadott felülvizsgálati kérelemben alperes jogi képviselője a másodfokú bíróságra beadott fellebbezésre beadottakat ismételte meg. A Kúria befogadta alperes indítványát annak ellenére, hogy az abban leírtak nem képezték a peres eljárás részét, hiszen azt egyrészt elkészttsége okán, másrészt mert új tényállítást tartalmazott a bíróság nem vehette figyelembe.

A Kúriának az lett volna a feladata, hogy az elsőfokú és másodfokú eljárás törvénytenségeit vizsgálja az eljárás során keletkezett iratok alapján, ehelyett, a nem figyelembe vehető új alperesi tényállításra alapozva, annak egy-egy jogi hivatkozására alapítva (Kúria ítélet [15] és [20] pontja), egy teljesen új magyarázattal állt elő, ahhoz képest is, mint amit az alperes beadványában indoklásképpen előadott. A Kúria az alperesi indítvány egy részét kiemelte, kiszakítva a logikai láncolatból, egy teljesen új, már okszerűtlen, magyarázatot adott. Ugyanis, ha valóban a Kúria értelmezése lenne helytálló (ahogy nem), akkor magyarázat nélkül marad az a tény, miszerint mit is vettem meg a szüleimtől? Ráadásul miért volt szükség az adásvételre, hiszen a ház felét meg is örökölhettem volna? És miért kellett egy kötelezvényt aláírnom, ha már a szerződés biztosította volna az alperes lakhatását?

Továbbá nem volt lehetőségem reflektálni arra, miszerint a döntés [24] pontja a szerződés szövegét megmásítva idézi, a **hozzájárul**, szó helyett **hozzájárulnak**, szót használ – ezzel megmásítva a jelentését (mintha mind a szülők mind pedig vevőként, én hozzájárultunk volna harmadik, negyedik ötödik személy lakhatásához /köztük a saját magam lakhatásához, kötelmi alapon/. Nem pedig az eladó járult volna hozzá ahhoz, hogy szülők együtt lakjanak a családdal, ami az akkori helyzet megerősítése volt a szülők életében).

Majd a Kúria erre a megmásított jelentésre jogot alapított, ezzel magyarázza az alperes lakhatási jogának határidő nélküliségét. Majd a következő [25] pontban azt állítja, hogy ez a határidő nélküliség, mégis relatíve határozott idejű, mert a személy, akire vonatkozik egyszer úgy is meg fog halni. Ilyen alapon a törvény nem ismerné a határozatlan idejű bérleti szerződések fogalmát, hiszen minden személy meghal egyszer, aki megköti azt. A döntés azzal sem számolt, hogy a lakhatási jog alapján alperes családja, alperes halála után is az ingatlanban maradhat, ilyen módon még sem határozott idejű a szerződés, ami csak rendkívüli felmondással szüntethető meg, hanem határozatlan idejű, ami indoklás nélkül, bármikor felmondható.

Ezek természetesen tartalmi kérdések, melyekre az alkotmánybírósági eljárás nem adhat választ. De amiért mégis kénytelen vagyok ide idézni, az az ok, hogy a Kúria, egy felülvizsgálati eljárásban, egy teljesen új értelmezést, tényállítást állapított meg, ezzel megvonta az alkotmányban biztosított jogomat. Ugyanis nem volt lehetőségem a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataim megtételére {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [92]}. Valamint a Kúria ítélete az ügy érdeméhez kapcsolódó fellebbezési jogomat is megvonta.

A Kúria számára, nyitott volt a lehetőség hogy olyan tartalmú felülvizsgálati ítéletet hozzon, amelyben az elsőfokú bíróságot új eljárásra kötelezi, lehetővé téve alsóbb fokú bíróságok általi érdemi vizsgálatot, ahol lehetőségem lett volna a Kúria által felvetett tényállításokra reagálni. Ennek a Kúria azonban nem tett eleget.

A fent említettek alapján a Kúria döntésével megsértette az Alkotmány XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált alkotmányos jogomat a tisztességes bírósági eljáráshoz és a XXVIII. cikk (7) bekezdésben garantált jogomat is megvonta, hogy jogorvoslattal éljek olyan bírósági döntés ellen, amely jogos érdekemet sérti.

2.) A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság oly módon határozott a jogerős ítélet hatályon kívül helyezéséről, illetőleg az elsőfokú ítélet megváltoztatásáról és egyben keresetem elutasításáról, hogy ennek eredményeként oly módon leszek pervesztes, **hogy a kereseti kérelmemnek valamely elemét egyetlen bírói fórum sem vizsgálta meg érdemben.**

Nevezetesen azt a tényt, miszerint azért kértem az ingatlan kiürítését, mert alperes nem teljesítette a kötelezvényben leírtakat és tulajdonosi jogaimat súlyosan korlátozta, valamint a nem rendeltetésszerű használatból kifolyólag kárt okozott az ingatlanban, ezért rendkívüli felmondási okokra hivatkozva felszólítottam az ingatlan elhagyására. Miután alperes az ingatlant önszántából nem volt hajlandó elhagyni, keresetet terjesztettem elő melyben előadtam, hogy azért kérem a kiürítést, mert alperes a fent nevezett indokok alapján elveszítette jogát az ingatlan használatára, nem pedig arra hogy megkérdőjeleztem volna alperes lakáshasználati jogát.

A per során a bizonyítási indítványom arra irányult, hogy bizonyítsam mindazokat a jogsértéseket, ami alapján felmondtam a lakáshasználatot. Míg velem szemben az alperes, mivel a jogsértéseket nem tudta tagadni, inkább azzal védekezett, miszerint jogosan tartózkodott az ingatlanba. Az elsőfokú peres eljárás során bizonyítást nyertek a velem szemben elkövetett jogsértések, mely alapján a bíróság kimondta, hogy jogszerűen mondtam fel alperes lakhatását, és e mellett a bíróság az alperes lakáshasználati jogát is úgy ítélte meg, hogy csak egy szívességi lakáshasználat, amely bármikor, nem csak rendkívüli felmondással felmondható.

A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező bírósághoz fordulás joga nem egyszerűen azt jelenti, hogy valaki kérelemmel fordulhat a bírósághoz, és ezzel megindíthatja a bírósági eljárást, ha valamely joga vagy kötelezettsége vitássá válik, hanem hogy a jogvitát a bíróság érdemben bírálja el, és arról érdemben, végrehajtható határozatával, végérvényesen döntsön [3124/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [35]]. A 36/2014. (XII. 18.) AB határozat ezzel összefüggésben visszautalt az 59/1993. (XI. 29.) AB határozatra is, miszerint „[a] bírósághoz való fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek.

A bírósághoz fordulás jogából következően a bíróságok a kereseti kérelem valamennyi elemének érdemi megvizsgálására (a kereseti kérelem kimerítésére) kötelesek. A kereseti kérelem kimerítésének kötelezettsége azt a követelményt támasztja a bírói döntéssel szemben, hogy a bíróságok érdemi vizsgálat eredményeként az ítélet rendelkező részében rendelkezzenek a kereset, illetőleg viszontkereset valamennyi eleméről.

Sérült az Alaptörvényben rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból közvetlenül következő jogom, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogokat és kötelezéseket érdemben elbírálja. Ugyanis a Kúria ítélete nem tartalmaz semmilyen hivatkozást arra vonatkozóan, hogy a keresetemben megjelölt jogsértések alapján felmondott lakáshasználat, hogyan befolyásolja az alperes lakhatási jogát. Egyedül arra irányul, hogy kimondja az alperes lakáshasználat nem szívességi lakáshasználaton alapul, ami **rendes felmondással** nem felmondható.

3.) A Kúria ítéletének [26] pontja szerint, a perbeli atipikus kötelelemre a hozzá leginkább hasonló bérlet szabályai alkalmazandók. **Téves** a következő mondat hivatkozása, ugyanis az ott írt rendes felmondást helyesen a régi Ptk. 443. § (1) tartalmazza. **A hivatkozott 441. §** éppen azt a rendkívüli felmondást tartalmazza, amely akár az a) a b) vagy a c) pont alapján jogszerűen megtehető volt.

Ezt a hivatkozott rendelkezést a szerződés és kötelezvény aláírását követő naptól hatályon kívül helyezte az 1993.évi LXXVIII. törvény 1. számú melléklete.

A rendelkezések helyébe lépő – és a használati jogviszony megszüntetésekor is hatályos (a „Ptké.” 1. § a) pontja és 50. § (1) bekezdése alapján) a - Lakástörvény 23. § (1) c. pontjára tekintettel a 24. § (1) b) c) és d) pontja alapján a rendkívüli felmondás jogszerű volt. Jogszerű volt akkor is, ha elfogadjuk, hogy a határozott időre szóló bérleti szerződés szabályai alkalmazandóak.

Alapvetően téves az a döntés, amely jelen esetben a rendes felmondás feltételei fennállásnak hiányában tartja jogszerűtlennek a jogviszony megszüntetését.

A Kúria a döntését analógiát alkalmazva hozta meg, azaz a perbeli jogviszonyhoz leginkább hasonló bérleti jogviszony szabályait alkalmazta. Bár a jogviszony megszüntetése jogszerűtlensége megállapításánál nem a megszüntetésekor hatályos Lakástörvény rendelkezéseit hívta fel, a megszüntetés az ítéletben is hivatkozott Régi Ptk. 441. § a) b) és c) pontja alapján is jogszerű. Az a) pont esetében – az analógiát következetesen alkalmazva – bér alatt érthetőnek kell tekinteni a használati jogviszony alapján kötelezően teljesítendő egyéb fizetési kötelezettségeket is.

A Kúria ítélete nem azonos mércét alkalmazott a peres felek tekintetében, ugyanis a jogszabályok, szó szerinti értelmezése alapján a használati jogviszony megszüntetésének jogszerűsége megállapítható, mégis **egyoldalú analógia** alkalmazásával a megszüntetés jogszerűtlenségét állapította meg, figyelmen kívül hagyva a teljes bizonyítási indítványomat, anélkül, hogy ezt bármivel is megindokolta volna, amely a 2016. évi CXXX. törvény (új Pp.) 346 § (5) bekezdésébe ütközik.

Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a tisztességes bírósági eljárás része az is, hogy az eljárásban **biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége** {lásd: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}. Az **egyoldalú analógia** alkalmazása, a **bizonyítási indítvány teljes figyelmen kívül hagyása** felveti a XXVIII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét. A tisztességes bírósági eljárás része, hogy a bíróság **betartsa a törvényeket** és indoklásában a **megfelelő helyen a megfelelő törvényi hivatkozásokat hozza fel**.

Mindezek az alapjogsérelmek a bírói döntést érdemben befolyásolták, hiszen a Kúria ezen indokaira alapította döntését, ezért kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot semmisítse meg az alkotmányos jogaimat sértő ítéletet.